

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat väittävät, että seuraavat päätöksen osat perustuvat oikeudellisiin virheisiin ja arviointivirheisiin:

- (a) toteamus, jonka mukaan Shell Verkoopmaatschappij BV oli yllyttäjä ja kartellin johtaja
- (b) rikkomiseen liittyvän vastuun kohdentaminen The Shell Transport and Trading Company Ltd:iin ja Shell Petroleum NV:iin
- (c) sakon määrän korottaminen rikkomisen uusimisen vuoksi
- (d) perusmäärän laskeminen Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV:n osalta
- (e) rikkomisen kesto.

Kanne 4.12.2006 — Total v. komissio

(Asia T-344/06)

(2007/C 20/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Total SA (Courbevoie, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Gosset-Grainville, L. Godfroid ja A. Lamothe)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- komission 13.9.2006 tekemä päätös asiassa COMP/F/38.456 on kumottava EY 230 artiklan perusteella sikäli kuin se koskee TOTAL SA:ta 1 artiklan m kohdassa, 2 artiklan m kohdassa, 3 ja 4 artiklassa
- toissijaisesti 1 artiklan m kohta ja 2 artiklan m kohta on kumottava ja sen sakon määrä, joka TOTAL SA on veloitettu maksamaan edellä mainitun päätöksen mukaan, on vastavuoisesti alennettava
- Euroopan yhteisöjen komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävänä olevalla kanteella kantaja vaatii, että EY 81 artiklan soveltamisesta 13.9.2006 tehty komission lopullinen päätös K(2006) 4090 (COMP/F/38.456 — bitumi — Alankomaat), joka koskee sellaista sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen kokonaisuutta, jonka tarkoituksena on bruttohinnan vahvistaminen tiebitumin myynnin ja oston osalta Alankomaissa, bruttohinnasta myönnettävän yhdenmukaisen alennuksen vahvistaminen osallistuville tienrakentajille sekä brutto-

hinnasta vähennettävän enimmäisalennuksen vahvistaminen muille tienrakentajille, on kumottava osittain. Kantaja vaatii toissijaisesti, että sille riidanalaisessa päätöksessä määrätty sakko kumotaan tai että sen määrää ainakin alennetaan huomattavasti.

Kantaja vetoaa pääasiallisesti viiteen kanneperusteeseen.

Ensimmäiseksi kantaja katsoo, että komissio on rikkonut sääntöjä, jotka koskevat emoyhtiön vastuuta sen tytäryhtiön täytäntöönpanemista menettelytavoista. Se väittää, että komissio on virheellisesti pannut sen vastuulle sellaisen riidanalaisen kilpailusääntöjen rikkomisen, johon sen tytäryhtiö TOTAL Nederland NV on syyllistynyt, ja katsonut tämän seurauksena kantajan olevan yhteisvastuussa edellä mainituista rikkomisista. Se toteaa, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että se, että kantaja omistaa tytäryhtiönsä osakepääoman kokonaan, riittää osoittamaan, että kantaja käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa tytäryhtiössään. Kantaja moittii komissiota myös siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen sikäli kuin se ei ole tutkinut vakavasti kaikkia niitä seikkoja, joiden perusteella voidaan selvittää ne yksiköt, jotka ovat mahdollisesti vastuussa kyseisistä menettelytavoista Total-konsernin sisällä.

Toiseksi kantaja moittii komissiota siitä, että se on rikkonut todistelua koskevia sääntöjä sikäli kuin se ei ole osoittanut kantajan käyttävän ratkaisevaa vaikutusvaltaa tytäryhtiönsä TOTAL Nederland NV:n kauppapolitiikkaan kyseisillä markkinoilla ja sikäli kuin se ei ole ottanut huomioon niitä tietoja, jotka TOTAL SA oli sille toimittanut, jotta se voisi määrittellä sen yrityksen laajuuden, jota kilpailusääntöjen rikkominen Total-konsernin sisällä koskee.

Kantaja katsoo lisäksi, että komissio on loukannut mielivaltaisen kohtelun kiellon periaatetta toteamalla riidanalaisessa päätöksessä, että sillä on harkintavalta päättää, mitkä yrityksen yksiköt ovat sen mielestä vastuussa rikkomisesta.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut hyvän hallinnon periaatetta, koska se ei ole lähettänyt TOTAL SA:lle tietojensaantopyyntöjä tutkintavaiheen aikana.

Kantaja vetoaa toissijaisesti kahteen kanneperusteeseen sen vaatimuksensa tueksi, joka koskee sille riidanalaisessa päätöksessä määrätyn sakon kumoamista tai ainakin sen määrän alentamista. Se katsoo, että komissio on rikkonut sakkojen vahvistamiseen sovellettavia sääntöjä. Se väittää, että tilanteessa, jossa TOTAL SA:n olisi pitänyt katsoa olevan vastuussa tosiseikoista, se päivämäärä, josta alkaen komissio on katsonut kantajan osallistuneen rikkomiseen, ei ole oikea ja että komissio ei ole perustellut päätöstään tältä osin oikeudellisesti riittävällä tavalla. Kantaja väittää myös, ettei komissio ole noudattanut suhteellisuusperiaatetta, koska se on soveltanut 1,5-suuruista ehkäisevän vaikutuksen korotuskerronta, joka perustuu Total-konsernin maailmanlaajuiseen liikevaihtoon viitekauden aikana, vaikka kantajan osalta ei ole esitetty yhtään väitettä siltä osin kuin on kyse osasta mainittua ajanjaksoa.